

med den Begrænsning, at det offentlige ikke havde Lov at udnytte den ved at sælge, hvad det naturligt kunde sælge. Hvad der maaske kunde være nogen Mening i, var at bevare den Sikkerhed, Bestemmelsen giver, at kun det offentlige kan tilegne sig disse Arealer, men fritage det offentlige for at gaa til Rigsdagen og spørge om Lov til ved Salg at udnytte dem.

Der var, sagde det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen), blevet sagt, at Bestemmelsen havde voldt Vanskeligheder, og han ønskede Oplysning om disse Vanskeligheder; ja, saa vidt jeg mindes, var Forholdet ved et Salg det, at man med den Ret, man fra Rigsdagen havde faaet, til at sælge 50 Tdr. Land akkurat blev i Stand til at sælge det, der var Tale om — det var til Soyakagefabrikken —, fordi 51 Tdr. Land ere omtrent det samme som 50 Tdr. Land, ellers havde man været forhindret i at foretage dette i og for sig for Havnen gavnlige Salg til en Forretning, der kan blive af Betydning for Udviklingen af meget her i Byen.

Saa er der blevet sagt: Rigsdagen bør dog have at vide, hvilke Priser der sælges til, og om der er Sikkerhed for, at man ikke giver Bolværksretten bort til private, og andet lignende. Det er noget, man efter min Mening maa overlade til Havnevæsenet under Kritik af Havneraadet, i hvilket sidde Repræsentanter for Folketing, Landsting og Regering, og som vel ikke altid er saa afgørende en Faktor, som den første ærede Taler sagde, det er jo kun et raadgivende Udvalg, men hvis Raad dog i Regelen følges, og som vil give tilstrækkelig Garanti for, at saadanne Salg kun foretages, naar de ere fornuftige; i alt Fald vil det være ganske urimeligt og efter min Mening ogsaa ganske uheldigt at bringe saadanne Spørgsmaal ind i Rigsdagen. Jeg kan derfor ikke se andet, end at denne Bestemmelse har faaet en Förtolkning — og det med Rette —, som i alt Fald ikke stemmer med, hvad der var Finansudvalgets Motiver til den, og som har været en Hemsko i de svundne Aar, derfor er det naturligt at fjerne den. Lad mig endnu kun tilføje, at den Motivering, som Ordføreren den Gang gav, fik Tilslutning fra det Medlem (Harald Holm), som af Folketinget var sat ind i Havneraadet, og fra Ministerens Side. Jeg vil anbefale, at man giver dette Lovforslag sin Tilslutning.

Dinesen: Da jeg læste Lovforslaget, dukkede mine Erindringer fra tidligere

Forhandlinger op for mig, og det var mig klart, at jeg maatte nære Tvivl om Rigtigheden af at fremme dette Lovforslag netop med det Indhold, hvormed det foreligger. Jeg skal ikke bidrage til at forlænge Debatten, men kun udtale det Ønske, at Lovforslaget maa blive Genstand for en Udvalgsbehandling, hvor alle Forhold vel overvejes. Det er muligt, at en saadan Udvalgsbehandling kan have mine Tvivl, men jeg har ikke villet undlade at udtale dem.

Alfred Christensen: Ogsaa jeg maa anbefale, at dette Lovforslag betragtes og behandles med den allerstørste Opmærksomhed og gøres til Genstand for den allergrundigste Behandling i et Udvalg. Der er saa mange Gaader, som skjule sig under Københavns Havneforvaltning og alt, hvad dertil hører, at det vist ikke er givet noget nulevende Menneske, ikke en Gang den højtærede Minister paa staaende Fod at sige, hvem der har Bestemmesretten. Det er noget, som jeg først ved dette Lovforslags Behandling faar Lejlighed til at bringe frem her i Tinget, og jeg vil ønske, at vi kunne benytte Lejligheden til at faa bragt en Mængde af disse Forhold til fuld Klarhed. Den højtærede Minister har ment i sine Bemærkninger til Lovforslaget at kunne fjerne enhver Frygt og Tvivl fra de ærede Medlemmer; hos mig have Bemærkningerne til Lovforslaget netop vakt Tvivl om og Frygt for Betimeligheden af det foreliggende Lovforslag.

Angaaende Sagens Realitet kan jeg i et og alt henholde mig til de Bemærkninger, som blev gjort af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), og af det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen). Men jeg vil kaste et Blik paa Bemærkningerne til Lovforslaget. De begynde med at anføre, at Havnekaptajnen i København fører Forhandlinger med Østasiatisk Kompagni, og at senere hen slutter Havneraadet sig til. „Københavns Havneraad, hvem Sagen har været forelagt, har tiltraadt Havnekaptajnens Indstilling“, hedder det. Det er Forholdet mellem Havnekaptajnen og Havneraadet og navnlig Havneraadets Myndighed og Indflydelse, jeg gerne vil have undersøgt. Vi have her i Tinget et Medlem af Københavns Havneraad, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), der nu kort affærdigede sin egen Forsamling med de Ord, at Københavns Havneraad har jo kun